

Welkom bij de **meestbekroonde** krant van Nederland - nu ook online de mooiste [ABONNEREN](#)**RECENSIE** THEATER

Niet van deze wereld, die figuren met hun strakke gezichten in Headroom (****)

Theater - Headroom

Karin Veraart 21 mei 2018, 20:53

de Volkskrant

HEADROOM

Door: Theater Rotterdam**Idee/concept:** Suzan Boogaerdt, Bianca van der Schoot en Erik Whien**Met:** Suzan Boogaerdt, Joep van der Geest, Sanne den Hartogh, Bianca van der Schoot en Erik Whien**Geluidscompositie:** Wessel Schrik

Theater Rotterdam Witte de With, 18/5. Hier t/m 25/5

Start

Best gelezen

Net binnen

Zoeken

Meer

Met wonderlijke behendigheid is het toneelbeeld steeds op onnavolgbare wijze omgetoverd in een ander. Soms zit het in een paar details, dan weer zie je iets heel nieuws en tussen die scènwisselingen in, in het ondoordringbare duister, houd je als tijdelijk niet ziende kijker soms willekeurig je adem in. Wat zal zich zo meteen aandienen? Gek genoeg voelt het een beetje ongemakkelijk.

Headroom, de nieuwe voorstelling waarvoor theatermakers Erik Whien en duo Boogaerdt/VanderSchoot bij Theater Rotterdam samenwerken, begint haast meditatief, met een 'ouverture' van gamelangeluid. Langzaam wordt het donkerder en dan dient het eerste beeld op toneel zich aan: een stoel, een plant, een kastje op een paar vierkante meter. Samen een kamer. En donker is het weer.

Zo trekt ruim een uur lang een boeiende sequentie van beelden en composities voorbij, die een eigen leven gaan leiden als in een rare droom. Het vervreemdende gevoel heeft zeker ook te maken met het geluidsontwerp van Wessel Schrik. Zacht geruis gaat over in iets wat een onregelmatig ademen zou kunnen zijn, een ritmisch gebonk een hartenklop; er lijkt een storm op te steken die uitmondt in gekrijs van iemand in nood. Terwijl de beelden elkaar afwisselen en er ook menselijke figuren in de kamers opdoemen, denk je in een fragment opeens iets te herkennen, een flits uit een filmklassieker, een detail van een schilderij.

De figuren, met hun onbeholpen bewegingen en strakke gezichten, lijken niet van deze wereld maar hier onverhoopt aangespoeld; ze hebben iets aandoenlijks maar ook iets engs. En die kamertjes blijven een hele tijd door je hoofd spoken, als iets wat je misschien ooit zag, maar wat je direct weer ontglipt zodra je probeert het je te herinneren. Echt een bijzondere ervaring.

**MEER OVER SUZAN BOOGAERDT ERIK WHIEN KUNST, CULTUUR EN ENTERTAINMENT
KUNST EN ENTERTAINMENT BIANCA VAN DER SCHOOT THEATER ROTTERDAM
WESSEL SCHRIK THEATER**

Start

Best gelezen

Net binnen

Zoeken

Meer